

Sygn. akt III Cz 1876/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędziowie SO Anna Hajda

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S. (S.)

przeciwko(...)w W.

o zawiązanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 24 września 2015 r., sygn. akt I Co 1739/15

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Andrzej Dyrda SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Cz 1876/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wskazując, że jest to sąd ogólnie właściwy dla przeciwnika mającego tamże siedzibę. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. w związku z art.

185 § 1 k.p.c. i art. 30 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca zaskarżając je w całości i zarzucając naruszenie art. 185 § 1 k.p.c. w związku z art. 30 k.p.c. polegające na przyjęciu, że wniosek o zawiązanie do próby ugodowej powinien zostać złożony według miejsca siedziby przeciwnika, podczas gdy art. 185 § 1 k.p.c. stanowi jedynie o fakultatywności zwrócenia się do sądu ogólnie właściwego dla przeciwnika. Przy tak postanowionym zarzucie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 185 § 1 k.p.c. o zawiązanie do próby ugodowej - bez względu na właściwość rzeczową - można zwrócić się do sądu rejonowego ogólnie właściwego dla przeciwnika. Z przepisu tego nie wynika, że sąd rejonowy ogólnie właściwy dla przeciwnika jest jednocześnie sądem wyłącznie właściwym w tych sprawach, i że tylko ten sąd może prowadzić

posiedzenia pojednawcze, brak jest bowiem w treści tego przepisu wskazania wyłączności rozpoznania spraw przez ten sąd (oczywiście nie dotyczy to właściwości rzeczowej).

Porównanie treści przepisów od art. 38 k.p.c. do 42 k.p.c., dotyczących właściwości wyłącznej, z art. 185 § 1 k.p.c. prowadzi również do wniosku, że gdyby ustawodawca chciał także w sprawach rozpoznawanych na posiedzeniach pojednawczych wprowadzić wyłączną właściwość miejscową zrobiłby to w sposób wyraźny i wskazałby, że można zwrócić się z tym wnioskiem wyłącznie do sądu właściwego ogólnie dla przeciwnika, ale tego nie zrobił, co więcej zamiast wyrażenia „wyłącznie” nie wskazał żadnego równoważnego.

Z powyższych względów należy przyjąć, że stwierdzenie, iż z wnioskiem można zwrócić się do sądu rejonowego ogólnie właściwego dla pozwanego wskazuje tylko możliwość wyboru tej właściwości sądu, natomiast nie przekreśla to możliwości wyboru sądu rejonowego innego niż właściwy ogólnie dla pozwanego, jeżeli obie strony się na to zgodzą (jeżeli przeciwnik nie podniesie takiego zarzutu we właściwym czasie). Nie można bowiem wykluczyć w tym przypadku również porozumienia stron co do właściwości miejscowej sądu (por. art. 46 k.p.c.). Poza tym w literaturze prawniczej nie podaje się, że właściwość miejscowa wynikająca z art. 185 § 1 k.p.c. stanowi właściwość wyłączną, a tylko taką właściwość bada się z urzędu {por. T. E.: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie rozpoznawcze, pod red. T. E., W. 2012 r., s. 893, E. S.: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I (art. 1 – (...)) pod red. M. M., W. 2011 r., s. 390, J. G., M. J.: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie rozpoznawcze, pod red. T. E., W. 2012 r., s. 261, M. J., K. W.: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie rozpoznawcze, pod red. T. E., W. 2012 r., s. 968 M. M.: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I (art. 1 – 505³⁷) pod red. M. M., W. 2011 r., s. 431 – 432, S. D., K. K.: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 366. Tom I, pod red. K. P., W. 2010 r., s. (...)}

Zgodnie z art. 202 zd. 1 i 2 k.p.c. niewłaściwość sądu dającą się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Sąd nie bada z urzędu tej niewłaściwości również przed doręczeniem pozwu.

Ustalenie prowadzące do wniosku, że właściwość miejscowa wskazana w art. 185 § 1 k.p.c. nie jest wyłączna implikuje stwierdzenie, że sąd nie może jej badać z urzędu.

Powyższe okoliczności wskazują, że zażalenie jest zasadne, albowiem pomimo braku zarzutu przeciwnika Sąd Rejonowy stwierdził swą niewłaściwość miejscową, podczas gdy sąd ogólnie właściwy dla przeciwnika nie jest sądem wyłącznym do przeprowadzenia posiedzenia pojednawczego, doszło więc do naruszenia art. 202 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Andrzej Dyrda SSO Anna Hajda